

VĪRIETIS – BĒRNS

Date: 21 maijs, 2023 | **Author:** Kristīne Om Shanti

Vīrietis-bērns no sevis signalizē divas dažādas enerģijas:

1 bērniņš, kurš grib ielīst azotē

2.pavedinātājs, kārdinātājs

Vadošā tomēr ir maza puikas loma.

Sievietē šāds vīrietis var sākotnēji radīt totālu apjukumu. Skaidri redzot vīrietī šīs divas lomas, sieviete var nesaprast, kas viņas dzīvē un attiecībās vispār notiek.

Par cik šī vīrieša galvenā subdaļa ir mazs bērns, kura vada viņu pa dzīvi, tad priekš viņa pazaudēt sievieti, ar kuru viņš ir attiecībās, nozīmē – pazaudēt savu atrašanās vietu uz Zemes, savu centru, pašam sevi, balstu un izdzīvošanas vidi.

Māte, ir tā figūra, pateicoties kurai es varu izdzīvot. Tā nav tikai figūra pateicoties, kurai es varu sajūst drošības sajūtu, tā ir figūra pateicoties, kurai es palikšu dzīvs. Jo māte dod man siltumu, rūpes un ēdienu. Mātes pamatfunkcijas ir izdarīt tā, lai viņas bērns paliktu dzīvs un vesels.

Kad vīrietis nav noformējis sevi savu iekšējo pieaugušo daļu, neskatoties uz savu pieaugušo vecumu, tad viņš jebkuras attiecības uztvers kā centienus noformēt priekš sevis šo vidi, kura bija blakus MĀTEI. To vidi, kurā viņš sevi izmitinās, ievietos...

Tēlaini sakot, – es sevi ievietoju savas izvēlētās sievietes iekšējā pasaulē. Vīrietis pats ar ārējo pasauli nekomunicē, viņš komunicē no savas sievietes iekšējās pasaules ar apkārtējo pasauli. Es pats pa taisno ar cilvēkiem un pasauli ap sevi mijiedarboties negribu. Man ārējā pasaule nav interesanta, man nevienu nevajag, tikai manu sievieti.

Jo mazāku bērnu var redzēt vīrietī, jo nepilnvērtīgāka ir viņa iekšējā pieaugušā loma, jo vairāk viņš nav vēl noformējies kā pieaudzis vīrietis..

Vīrietis, kurš dzīvo ar šādu izdzīvošanas stratēģiju atrodas iekšēji aptuveni 3 gadīga bērna vecumā. Tas ir vecums, kad bērns ir totāli atkarīgs no savas mātes.

Līdz trīs gadus vecumam bērns ir nepatstāvīgs, viņam viss interesē, bet savu dzīvi būvēt vai patstāvīgi iet lielajā dzīvē, – nē, tas vēl nav par viņu. Viņa pasaule ir tikai viņa mamma. Pats sevi nevar pabarot, viņš pat ar sevi vēl nedzīvo. Viņam ir nepieciešams STARPNIĒKS starp sevi un ārējo pasauli, lai izmantotu to, kas ir pieejams pasaulē.

Ieejot attiecībās ar šādu vīrieti, – viņam nav savu interešu, draugu, aizraušanās, – viņam nav sevis un savas dzīves. Tamdēļ viņš momentāli pievienojas visam, kas ir sievietes pasaule, i sievietes vajadzībām, dzīves mērķiem, gaumei, dzīvesveidam, tam, kā sievietei patīk pavadīt savu laiku, pat pie ieradumiem, kādi ir sievietei un viņas vērtībām.

Pakāpeniski šī vīrieša leksikā visur parādīsies, nevis ES un TU, bet MĒS. Mēs pavadām laiku, mēs skatāmies, mēs meklējam, mēs bijām, mums patīk utt. Tās ir ļoti saplūdušas attiecības, kurās nav vīrietis. Ir tikai sieviete, kurā iekšā ir iekārtojies vīrietis un dzīvo uz viņas enerģijas.

Ja sieviete pati atrodas iekšēji nepieaugušā pozīcijā, nav līdz galam izveidojusies par autonomu, nobriedušu personību, kaut kādu laiku viņai ļoti patīks šāda ļoti ciešā saikne ar partneri. Viņa būs eiforijā un kā bez prāta no šādas partnera ieinteresētības, uzmanības, no saplūšanas vienā veselumā. It sevišķi, ja sieviete jau sen ir izslāpusi pēc attiecībām. Šāda pēkšņa un absolūta saikne dod bezgalīgu saplūšanu...tādu, kādu meklē mazi bērni ar pieaugušajiem. It sevišķi, ja sieviete iepriekš attiecībās ir jutusies nemīlēta, vientuļa, niekārota utt. vai sievietei ir ļoti zema vai ievainota pašapziņa, viņa sajūtīsies sākumā kā vismīlētākā sieviete pasaulē.

Mazam bērniem ir ārkārtīgi grūti palikt pastāvīgi vienam ar sevi. Kāpēc? Jo viņš vēl nesaprot, ko viņam darīt, kad viņš paliek viens, kad blakus nav neviena pieauguša cilvēka. Viņam vēl nav noformējies pilnībā savs ES, savs Ego un izpratne, – ko es gribu, kas es tāds esmu. Viņa pašidentāte vēl atrodas pirmsdzemdību periodā vai augļa periodā.

Vai tādām cilvēkam nevar būt laba profesija, prasme nopelnīt? Protams, ka ir spējīgs gan realizēties karjerā, gan nopelnīt.

Jo fiziski taču tas ir pieaudzis cilvēks, viņam ir spēcīgs ķermenis un attīstīts prāts, kam nav nekāds sakars ar vīrieša iekšējās pasaules uzstādījumiem.

Ja vien vīrietim nav apzināta izvēle, – gribu būt infantils, mazs un nepieaudzis cilvēks.

Nepieaugušā vīrieša subdaļa nelīdzinās infantilam bērnam. Te drīzāk ir stāsts par to, ka vīrietis mazs būdams kaut kādu iemeslu dēļ nespēja sevī noformēt pieaugušo savu daļu. Taču viņš to gribētu.

Tas atspoguļojas tajā, ka viņš ir ļoti atbildīgs, strādīgs, var būt labā amatā, veiksmīgs savā karjerā un būt cienījams tur, kur viņš strādā. Var spēt uzturēt un nodrošināt savu ģimeni.

Bet kas viņam atļauj uzbūvēt karjeru, ja viņā ir milzīgas bailes un nevēlēšanās komunicēt un mijiedarboties ar ārējo pasauli? Ja viņam ir nepieciešams kāds starpnieks, lai saskartos ar sociumu, kā tas nākas, ka viņam darbā viss izdodas?

Pirmkārt, tamdēļ, ka tas ir ļoti "paklausīgs bērns". Darbā tas ir bērns, kurš grib iepatīkties, patikt pasaulei, kurš grib nopelnīt pieaugušo atzinību. Un tamdēļ viņš ar gatavību un neatlaidīgi ķeras klāt tiem pienākumiem, kuri viņam tiek piedāvāti.

Iekšējais potenciāls uz to, lai veiktu darba funkciju, lai censtos, lai pasaulei kaut ko no sevis piedāvātu, viņam ir. Tā ir izteikta "labā bērna" subdaļa.

Šis vīrietis grib, lai pasaule viņu pieņem. Es gribu, lai šī lielo cilvēku pasaule mani atzīst. Un es cenšos izdarīt visu, kas no manis tiek prasīts.

Šie cilvēki var būt darbaholīgi, ļoti nodoties darbam, nekad nenogurstoši, bezierunu izpildītāji, cilvēki, kuri pilnībā iegrimst procesā un atdod visu sevi. Tas ir izpildītājs ar velmi patīkt.

Viņiem patīk ieņemt padotā amatu. Ir jābūt blakus kādai stiprai personai, kura vada procesu, un, protams, tā būs sieviete ar izteiktām līderes dotībām sevī, mātišķa, pakļaujoša, bet tāda, kas uzņemsies atbildību par viņu, paņems paspārnē. Pats svarīgākais, ko viņš grib sagaidīt no šīs sievietes, – novērtējums. Dēļ tā viņš viņas “gāzīs kalnus”.

Tā būs valdonīga, pašapzinīga un mērķtiecīga sieviete. Vecāka, kā likums. Sieviete, vadītāja, kura iekāps lomā sieviete-māte. Viņam būs ļoti komfortabli blakus atrasties.

Kāpēc sieviete? – jo viņam saprotamāk un vieglāk ir būt un uzturēt attiecības ar sievieti, kā ar vīrieti.

Kāpēc? – ar sievieti viņam ir vieglāk būvēt attiecības, jo ar sievieti ir vienmēr viegli atrast CAUR KO viņai iepazīties un tikt klāt, iekārtoties ērtā pozīcijā sniedzot viņai kaut kāda veida patīkšanu, baudu, rūpes. Viņa taču ir un paliek sieviete.

Jebkura sieviete, kura rūpējas par savu vīrieti, viņa vienmēr tur rūpi pār viņa vīrišķo daļu. Precīzāk, – sieviete aprūpē vīrieša bērna daļu, bet viņai simpatizē viņa vīrišķā daļa. Pat, ja šī sieviete ir 20 gadus vecāka, viņai vienmēr būs simpātiska vīrieša vīrišķā daļa.

Vai tas nozīmē, ka viņa šo vīrieti izmantos? – ne vienmēr.

Viņa var tā arī nekad nepieskarties šai viņa vīrišķai daļai un nekad to neizmantot savā labā, nekad nemanipulēt ar to. Viņa var patiesi simpatizēt un dot viņam “zaļo gaismu”, jo sievieti vada dabīga iekšējā mātišķa rūpe, velme rūpēties par kādu mazāku un vājāku par sevi..

Ar vīrieti vadītāju šāda tipa vīrietim veidot attiecības ir daudz sarežģītāk. Es pats vēl neesmu vīrietis, es esmu mazs puika...es no lieliem onkuļiem baidos.

Viņam laba saikne var izveidoties tikai ar vīrieti, kurš iemiesos sevī tēva lomu, atbalstošā tēva lomu.

Sievišķā enerģija vīrietī, – tā ir tēva enerģija. Kāds, kurš uzņemas uz sevi rūpju un atbildības lomu pār jauno vīrieti. Tam vīrietim ir jāvibrē ar šādu enerģiju – es redzu tevī dēlu un esmu gatavs tev palīdzēt.

Kāpēc ir grūti sastrādāties ar vienaudžiem vai vīriešiem kolēģiem, kuros nav šī tēvišķā enerģija? No tādiem vīriešiem viņam ir bail, jo viņš labi apzinās, ka neprot par sevi pastāvēt, neprot nospraust robežas, nav par sevi pārliecināts, nespēj aizstāvēt savu pozīciju un tas var izspoguļoties komunikācijā, no kā viņš ļoti baidās. Lai cik talantīgs viņš nebūtu, viņā ir tieksme pielāgoties, būt ērtam, pakļauties. Viņš netiek galā ar vīriešiem, kuros ir līdera dotības – asums, agresija, spēks drosme.

Viņam pašam ir sarežģīti būt līderim priekš sevis un arī priekš cietiem.

Lai paceltu cilvēku uz augstu pozīciju, viņam ir nepieciešamas līdera kvalitātes. Tā ir iekarotāja, enerģija, strukturizētāja, lēmēja enerģija. Viņam tā visa nav, bet viņš ir talantīgs izpildītājs, otrā plāna spēlētājs.

Kāpēc šī mazā puikas loma, kas ir šajā vīrietī, nāk kopā ar pavadinātāja lomu?

Es esmu maziņš, es esmu bezpalīdzīgs, es esmu bērns, es atnācu pēc palīdzības...un turpat arī izspīd pavadinātājs. Kam viņam ir vajadzīga šī savaldzinātā loma?

Jā bērnam būtu vajadzība tikai patikt, viņš realizētos tikai caur mazā bērna pozīcijas. Bet viņš sāk ieslēgt citu enerģiju. JO! Viņš tā meklē jaunu mammu savai izdzīvošanai.

Viņš meklē – KĀ MAN DABŪT TEVI SEV?

Tu esi stipra, pārliecināta, valdonīga, patstāvīga, stabila, pašpietiekama, stipra, tu zini visas atbildes, – tu man deri, tu mani izglābsi. Tev blakus ir droši. Tu esi saprotoša, man būs tava empātija, sapratne, rūpes.

Viņš meklē spēku un drošības sajūtu nevis pats sevī, bet sievietē.

Tu būsi mans saplūšanas objekts.

Viņš nemeklē mīlestību vai palīdzību, viņš meklē, kā tikt klāt sievietei tā, lai viņa viņu adoptētu un varētu pilnībā saplūst ar viņu. Caur koķetēšanu viņš mēģina atrast ieejas punktu pie sievietes, lai ērti noenkurotos.

Viņa mani izglābs, es ar viņu nepazudīšu. Blakus viņai ne no kā nav bail. Viņa visu zina, viņai ir atbildes uz visiem jautājumiem, viņa attīstās, zina, kā dzīvot, viņa tik daudz ko var.

Šis vīrieša tips terapeita kabinetā, ja terapeits ir sieviete, momentāni noņem visas savas robežas un uzzīmē otru savu lomu vīrietis– pavadinātājs.

Viņam ir tieksme gan gulēt embriona pozā, kā zīdainim, tā kabinetā pie terapeita, ja tā ir sieviete, uzvesties kā zīdainim.

Viņš neredz sievietē sievieti, kamēr sieviete neieslēdz sevī gādīgās mātes lomu. Tikko viņš pamana sievietē terapeitā mātes kvalitātes, par cik viņam ir sajūta, ka viņš grimst un ka dzīve ir neizdevusies, – tā viņš momentāli ierauga šo sievieti kā glābšanas riņķi, pateicoties, kuram ir iespēja palikt dzīve. Viņš labi saprot, ka pie glābšanas riņķa ir iespējams pieķerties tikai vienā veidā – ar kādu no savām vīrišķām daļām. Šī ir sieviete, es viņu savaldzināšu un tas būs īsākais ceļš.

Ja šis vīrietis ierauga, ka terapeits vai sieviete kaut kā iekšēji atreaģē uz viņa pavadināšanas mēģinājumu, viņš šo savu daļu sāk pastiprināt, aktivizēt.

Pēkšņi viņš sāk ļoti labi justies. Pietika tikai ieraudzīt no pretējās puses enerģētisko impulsu, (jo vīrietis-bērns ir super jūtīgi), kā viņa atgriežas dzīves jēga. Kā cilvēkiem, kam viena daļa nav attīstīta, bet ir perfekti attīstīta cita daļa.

Viņa eiforija ir saistīta ar to, ka viņš ir atradis glābiņu pateicoties ļoti jaudīgai figūrai, ar kuru gribas dzīvot, nav vairāk jāiet bojā.

Kamēr šī sieviete būs līdzās, es neaiziešu bojā.

Šie vīrieši ļoti prasmīgi, iejūtīgi, uzmanīgi un rūpīgi veido komunikāciju ar izvēlēto sievieti. Viņiem vispār ir nepieciešams ļoti daudz kontakta ar savu sievieti, totāla klātesamība un saplūšana. Tieši tas liek sievietei attiecību sākumā lidot..justies ļoti īpašai, izvēlētai, vēlamai, iekārotai.

Viņš sevi parāda, kā ļoti smalki jūtošu, ļoti maigu, iejūtīgu un uzmanīgu partneri.

Sievietes fokuss ir attiecības. Sieviete cer caur attiecībām savā dzīvē dabū visu, – visu savu jautājumu risinājumu. Un, protams, ar savu iemīlēšanas objektu viņai gribas pavadīt pēc iespējas vairāk laika. Viņai ļoti gribas saņemt savā virzienā daudz uzmanības, jo tas dod vēstījumu – es esmu ar tevi, tu man esi vajadzīga. Viņa necieš no uzmanības trūkuma.

Sievietes alkst pēc šī bezgalīgā kontakta un viņš ir tas, kurš arī alkst un necieš vientulības tukšumu sevī.

Kā trauksmes pilns bērns, kurš pastāvīgi grib mammu just sev blakus, viņš, protams, viņai visu to dod.

Viņš nekad nekrāps, nebūs neuzticīgs. Tas viņam nebūs raksturīgi. Izņēmums ir, ja tā ir ļoti valdonīga sieviete, kura viņa vīrišķo pusi noniecina vēl vairāk un pazemo viņu. Tad var veikt sānsoli notiek, lai savas vīrišķības paliekas kaut kur izspēlētu. Kaut kā sajusties, ka es tomēr esmu vīrietis, es spēju izpausties caur savu vīrišķo daļu.

Viņš var sākt meklēt jaunu māti, bet nekad nekrāps krāpšanas dēļ vien.

Viņš neskatās uz sievieti, kā sievieti. Viņš meklē sev jaunu figūru- māti pateicoties kurai dzīvot, izdzīvot. Viņam nav tāda pavadinātāja un sievietes ķermeņa izbaudītāja gājieni.

Bet sieviete kaut kādā brīdī attiecībās ar šāda tipa vīrieti pamazām sāk parādīties pseido harmonija.

Sākumā šķita, ka viņa bija nokļuvusi leiputrijā, ārkārtīgi gādīga, mīloša vīrieša apskāvienos. Tā ir kā būtu nonākusi "siltā vannā"...

Jo vīrietis-bērns ar savu sievieti komunicē kā? – viņš ir gatavs viņu ieskaut savās rūpēs, pametīs visu, skries, rūpēsies, atvedīs, izdarīs, sakārtos, visu tevis dēļ izdarīs. Viņa uzdevums ir būt labam un patikt. Viņa paša vispār nav.

Tā būs tāda aprūpētāja loma attiecībā pret sievieti. Viņš konstanti atskaitīsies, stāstīs, ko dara, kur atrodas – kā mammai stāstīt un atskaitīties.

Ko tu vēlies, ko tu gribi, kādas ir tavs velmes, kāds ir tavs noskaņojums, – es esmu gatavs visu izdarīt tavai laimei. Rūpes par tevi un atskaite par sevi.

Sevī pieaugušai, sievišķīgai sievietei tas nepatiks, viņa redzēs šādā uzvedībā vīrieša vājumu, nepilnvērtīgumu, nevīrišķību. Viņa tādu attieksme liksies, kā cukurvate, ar kuru var noindēties. Viņa pati sevī maigumu ir aizvērusi vai neatļaujas to paust, tamdēļ tas kaitinās arī vīrietī. To, ko sievietei negribas redzēt sevī, to viņai nepatiks redzēt savā vīrietī. Viņai tāds vīrietis liksies kā lupata.

Šī būs sievišķīga sieviete.

Otrs variants, – viņa ir dominējoša, nospiedoša, valdonīga, vadītāja, vēlas visus un visu kontrolēt. Aiz bailēm ir kļuvusi cietsirdīga, asa. Atrodot vīrieti, kurš ir mazs zaķēns, viņai tas patiks, jo viņš ir viegli kontrolējams. Viņas narcisiskā daļa tiek pajūta no šī vīrieša-bērna puses. Tu esi vislabākā, dod man savu "pupu", tu esi visgaršīgākā.

Tā ir sieviete bez ķermeņa vai vīrišķīga sieviete. Zema balss, cigarete, patīk komandēt, iedzert. Tās būs hipertrofēta vīrieša uzvedības iezīmes, aiz kuras sieviete slēpj personīgo mazvērtību.

Vajadzība "pelnīt punktus", patikt, izpatikt, gūt atzinību – tas ir vienīgais vīrieša – bērna fokuss. Bet tur nekur nav patiesums, tā visa ir manipulatīva uzvedība ar mērķi būt labam. Tam nevar uzticēties.

Tādam vīrietim ir raksturīgs neizteikts ķermenis, neizteiksmīgs ģērbšanās stils, jo vīrietis-bērns vēl nav nonācis līdz tam mirklim dzīvē, līdz tam iekšējam stāvoklim, lai sāktu izpaust sevi caur apģērbu, savu stilu. Ko nopērk, to nēsā. Viņu ģērbj viņa sieviete.

Sieviete, kura neieslēgs sevī mātišķo lomu pār šo vīrieti, viņam nāksies nēsāt to, ko pats atradīs. Garderobe būs patukša un nekāda. Viņš pats sevi ne ar ko nelutinās. Viņš taču vispār NEKO ŠAI DZĪVĒ NEDARA PRIEKŠ SEVIS. Viņš visu dara priekš citiem. Es pats sev neesmu nekas, man ir jāieguldās

citos.

Savu raksturu šāds vīrietis izpauž tikai kaprīžu veidā. Viņam, kā bērnam ir ļoti liels egocentriskums, viņam ir vienalga, ko tu gribi. Viņš it kā piedāvā palīdzību, bet tas viss ir apmaiņā uz savu izdzīvošanu. Apmaiņā pret to, ka tu paliksi blakus man, ka tu mani nepametīsi. Ko tev vajag, es esmu gatavs visu izdarīt. Tu gribi iet pastaigāties ar citiem vīriešiem? – es pat tam piekrišu, tikai nepamet mani. Nav tāda kā pašapziņa, nav iekšējā spēka, patmīlība, pašlepnums, šo īpašību mazā bērnā nav. Es nevaru sev to atļauties, jo man ir daudz svarīgāks uzdevums – netikt pamestam.

Es tevi atlaižu un tajā ir mans spēks – tāda iekšējā enerģijā šādā vīrietī nebūs. Viņā ir sievišķīgā agresija, kaprīzums.

Sieviete tuvībā ar tādu vīrieti jutīs TUKŠUMU...jo enerģijas apmaiņa nenotiek. Ir sajūta, ka nodarbojas ar seksu ar tukšumu. Nav iekarotāja, nav tā, kurš valda pār situāciju, kurš vada procesu, nav vīrietis gultā...ir tikai mazs izsalcis bērns.

Tāda vīrieša karstākā velme ir būt noskūpstītam, apķertam un aizmigt uz savas sievietes krūtīm. Būt par to, kurš spēj sniegt sievietei baudu, viņš nespēj. Viņa fokuss ir būt labam un palikt labam savas sievietes acīs. Viņš sniedz baudu caur maza bērna pozīciju un tas sievišķīgu sievieti atgrūž..

Sieviete nesapratīs, kāpēc viņa negrib seksu ar šo vīrieti, kāpēc viņai nav kaisle, ir pazudis libido.

Sekss ļoti labi atspoguļo, kādās lomās abi partneri atrodas. Tas ir ļoti apķērīgs bērns. Bet emocionālos dzīves mirkļos, viņš uzvedas kā bērns, kurš taisnojas un ļoti baidās pazaudēt saikni. Viņam nav iespējams nepiedot.

Vīrietis-bērns ar savu seksualitāti nav savienots un tas nozīmē, ka arī gultā viņš uzvedīsies kā mazs bērns. Viņš izturēsies, kā bērniņš, kuram ir jāapmierina sava māte. Sieviete jutīs, ka nejūt vīrišķo enerģiju. Viņš liks galvu klēpī, gribēs, lai viņu glauda un izdabājoši masēs savas sievietes ķermeni.

OTRAIS vīrietis-bērns TIPS

Ārēji tas ir pavisam cita tipa vīrietis. Labs vīrišķīgs ķermenis, platas plaukstas, lielas, vīrišķīgas rokas, proporcionāls ķermenis. Straujas dabas.

Vadošā loma arī ir bērna loma, bet kā viņa izpaudīsies? – patiess, tīrs, maza bērna skatiens. Skatās uz pasauli aptuveni 7,8 gadus veca zēna acīm. Ļoti uzmanīgi klausās, sakoncentrējies, gatavs atreaģēt ar reālu rīcību. Es dzirdu, saprotu un esmu gatavs reaģēt.

Sievieti, kā likums, jau no paša sākuma neredz. Viņš redz interesantu personāžu un cenšas pats priekš sevis noteikt – kas viņa ir, kāda viņa ir.

Kad vīrietis-VĪRIETIS skatās uz tevi kā sievieti, tad tas nav šāds ieinteresējoša skolnieka skatiens, – no attāluma, vērtējošs, bērna skatiens, bet tad tas būtu ar pilnīgi citu enerģiju. Aiz tāda skatiena būtu miers un flirts. Pie noteikuma, ja vīrietis ar savu seksualitāti ir savienots.

Atkarībā no tā, kāda figūra ir viņam blakus, viņš regulē savas lomas.

Ja blakus būs sieviete, kura nav viņa ieinteresētā persona, sieviete, kura atrodas deficīta pozīcijā – nav pietiekami augsta pašapziņa, enerģija, šim vīrietim nebūs nekāda interese. Viņš var pateikt – man nepatīk sievietes parastas, mīkstas, labsirdīgas, vienkāršas. Man patīk sieviete, kura ir gudrāka, sarežģītāka kā es, augstāk kā es. Patīk sieviete ar līdera dotībām. Tad ir interesanti.

Patiesībā šai interesei vajadzētu būt apgrieztā variantā, – vīrietim vajadzētu būt interesanti atrodies vadošā, līdera pozīcijā, dodošā. Taču vīrietim-bērnā ir interesanti ar to, kas ir stiprāks, enerģētiskāks par viņu, JO – pašam savi deficīti nav piepildīti.

Es pats par sevi esmu tukšs, tamdēļ, kad man blakus ir kāds vēl tukšāks, es vispār nesaprotu, ko ar viņu darīt..

Kā vienā, tā otrā gadījumā bērnībā ir bijusi nežēlīga attieksme tieši no vīrišķā aspekta puses – tēvs, patēvs, tas, kurš audzinājis zēnu. Abos gadījumos ir bijis tēvs ar klīnisku diagnozi – psihopāts...

Abos gadījumos, zēnus audzināja PAZEMOJOT. Morāli, fiziski, mentāli, emocionāli. Notika vīrišķās pašapziņas noniecināšana jaunajā vīrietī.

Pirmajā gadījumā vīrietim vispār nebija noformējusies vīrišķā daļa. Tas ir redzams pēc figūras, ķermeņa uzbūves, balss, izturēšanās, emocionālā nenoturība. Nav dzīves jēgas, sevī to neredz. Nevar izturēt emocijas.

Otrajā gadījumā attiecību pārrāvums tiek pārdzīvots smagi, sarežģīti, bet – ja pirmajā gadījumā vīrietis nevarēja būt attiecību pārtraukšanas iniciators, tad otrajā gadījumā vīrietis spēja būt iniciators laulības, attiecību šķiršanai.

Ieraugot, ka partnere, kuru viņš ir izvēlējis nespēs būt resursā, nespēs uzbudināt viņā viņa vīrišķo daļu, ka viņš nevar dabūt sev nekādu labumu, viņš izlems pārtraukt šo savienību un dosies meklēt iekšēji bagātāku "mātīti". Viņš spēja, lai arī caur depresiju, izšķirties.

Šim otrajam vīrietim ir jau nedaudz attīstījusies vīrišķā daļa. Ķermenis ir daudz vīrišķīgāks, balss, izturēšanās. TAČU!!! Viņš šo vīrišķo daļu sevī apspiež, jo ir sapratis, ka būt bērnam, – tas ir drošāk.

KO darīt?

Audzēt sevī vīrišķo daļu. Ja, protams, ir ko audzēt. Ja ir ielikts fundaments.

1. Iepazīstināt pašam sevi ar savu vīrišķo identitāti. Pētīt iemeslu, kāpēc es vēl joprojām domāju, ka mana bērna daļa ir daudz izdevīgāks veids, kā izdzīvot šai pasaulē?
2. Kāpēc man liekas, ka bērna daļā ir vairāk resursu, jo tas tā patiešām patiesībā nav.

Jāsāk saprast, ka tas ir bijis mērķtiecīgs un apzināts lēmums – ATTEIKTIES NO SAVAS VĪRIŠKĀS DAĻAS. Jo ja es kļūšu par pieaugušu vīrieti, es kļūšu tāds pats, kā tētis. Es būšu tik pat nežēlīgs, netaisnīgs un es nodzēsīšu savu vīrišķo daļu sevī, lai tā neizpaustos.

3. Ir uzdevums iemācīties citādāku attieksmi pret dzīvi.

No bērna pozīcijas man ir viegli – tad pasaule, cilvēki mani mīl mani saprot. Bet kā ir komunicēt ar pasauli caur savu vīrišķo daļu, to es neesmu iepazinis.

Es neesmu vardarbīgs, es nekļūšu agresīvs un vardarbīgs, kad būšu vīrietis. Es tik daudz esmu redzējis agresiju savā virzienā, ka uz visiem laikiem atsakos no pieaugušā sevī, jo kad palikšu par vīrieti, manī modīsies tāda pati uzvedība. Jo es nezinu, KĀ VĒL REAĢĒ PIEAUDZIS VĪRIETIS, es esmu redzējis tikai agresiju.

Nav svarīgi vai tēvs bija ģimenē vai nebija. Svarīgi vai blakus bija kāda persona, kura nīcināja zēnā vīrišķo pašapziņu. Vai bija kāds, kurš šo bērnu "izkastrēja".

Maigums šajā vīrietī paliks uz mūžu, taču tas, kā viņš var mijiedarboties ar sociumu, darbu, vīriešiem un savām personīgām vajadzībām, – to var izmainīt.

Ja vīrietis ir gatavs sevī sajūst savu agresīvo daļu, kuru viņš nepārtraukti ir dzēsis sevī, bet viņa tur ir, tad ar to var strādāt un pārvērst pilnvērtīgā vīrieša ES.

Vai sieviete var kaut kā palīdzēt vīrietim-bērnam pieaugt?

Augt var tikai pats sevi iedvesmot vai izdarīt šādu izvēli. Taču ar savu uzvedību sieviete ir spējīga iedvesmot vīrieti uz izmaiņām.

Pirmajā gadījumā, izmainīt kaut ko būs grūti. Tur pat speciālistam būs grūti palīdzēt.

Otrajā gadījumā – var. Bet tā ir ļoti trausla robeža. Viņai gribēsies vīrieti vadīt, jo ir ļoti paklausīgs, kuru var virzīt un kurš brīnišķīgi ļaujas. No otras puses, – viņai vajag sākt just, kurās dzīves jomās viņa sāks atdot stūri un atbildību viņa rokās, – pieņemt lēmumu, izlem, sakārto, pamēģini, dari.

Pats svarīgākais, ka viņa nerāj viņu, nenosoda par kļūdām, nekritizē un nepazemo par nepareiziem lēmumiem.

VĪRIETIM PAŠAM IR ĻOTI DZIĻI JĀSTRĀDĀ TERAPIJA. Jāiemācās sadalīt enerģija starp savu vīrišķo un bērna daļām. Darbs ar subdaļām. Sevī ieraudzīt savas subdaļas un enerģiju starp šīm lomām. Mēs nereti enerģiju dodam tikai vienai savai lomai.

Ir arī sievietes – neatkarīga, stipra, gudra, bet ar pasauli komunicē tikai caur savu bērna daļu. Ir jāsaprot, ko mēs zaudējam tā darot.

Tātad, vīrietis apzinās, – mana galvenā subdaļa ir vīrišķā, es esmu vīrietis un man ar pasauli ir jābūvē attiecības no šīs daļas.

Ja manā sievietes dzīvē ienāk vīrietis-bērns, tad ir jāapzinās, kāpēc es viņu piesaistīju. Kāda ir mana atbildība?

Ja es izveidoju ciešas attiecības ar viņu, tā ir viena no zīmēm, ka es eju no vadošās lomas, ne sievišķās.

Vīrieti-Vīrieti ne ar ko nesajaukt. Tā ir tāda ļoti garšīga, lipīga enerģija. Ja sieviete piesaista sev vīrieti-bērnu, tad tas nozīmē, ka sevī sievietes daļu viņa nav atvērusi, ir atvērusi tikai savu mātišķo daļu....